

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ
Гж1 454/2017
25.09.2018. године
Н и ш

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ, у већу састављеном од судија Ружице Јовановић, председника већа, Зорице Цветковић и Ђорђа Гојгића, чланова већа, у правној ствари тужиоца М.С. Из ..., чији је пуномоћник Раденко Миладиновић, адвокат из, против тужене Републике Србије - Министарство одбране, ВП 4983 Ниш, коју заступа Војно правобранилаштво - Одељење у Нишу, ради накнаде штете, одлучујући о жалбама тужиоца и тужене, изјављених против пресуде Основног суда у Нишу 8 ПП 3339/16 од 08.11.2017. године, у седници већа одржаној дана 25.09.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПОТВРЂУЈЕ СЕ пресуда Основног суда у Нишу 8ПП 3339/16 од 08.11.2017. године, у ставу другом изреке и жалба тужиоца М.С. из, у овом делу **ОДБИЈА** као неоснована.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ иста пресуда уставу првом и трећем изреке, тако што се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужена Републике Србије - Министарство одбране, ВП 4983 Ниш, да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физике болове исплати износ од 100.000,00 динара, за претрпљени страх износ од 50.000,00 динара и за душевне болове због умањене опште животне активности износ од 150.000,00 динара, све ово са законском затезном каматом почев од 08.11.2017. године до исплате, док се преостали део тужбеног захтева тужиоца, за накнаду нематеријалне штете преко досуђених износа па до тражених и то за претрпљени страх до износа од 100.000,00 динара и за душевне болове због умањене опште животне активности до износа од 250.000,00 динара, са законском затезном каматом од 08.11.2017. године до исплате, **ОДБИЈА** као неоснован.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима поступка, садржано у ставу трећем изреке, тако што се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 85.100,00 динара, са законском затезном каматом на износ од 53.500,00 динара, док се захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка преко наведеног износа па до износа од 85.900,00 динара, са законском затезном каматом на износ од 59.500,00 динара, **ОДБИЈА** као неоснован.

Образложење

Првостепеном пресудом, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца, те је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати, за претрпљене физичке болове износ од 60.000,00 динара, за претрпљени страх износ од 30.000,00 динара и за душевне болове због умањене опште животне активности износ од 80.000,00 динара, све ово са законском затезном каматом почев од 08.11.2017. године, до исплате, док је тужбени захтев тужиоца за већи износ накнаде до досуђених па до тражених износа и то за физичке болове до износа од 100.000,00 динара, за претрпљени страх до износа од 100.000,00 динара и за умањену општу животну активност до 250.000,00 динара, одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе тужену да му накнади нематеријалну штету за душевне болове због наружености износ од 40.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења 08.11.2017. године, па до исплате, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 85.900,00 динара, са законском затезном каматом на износ од 59.500,00 динара, почев од дана извршности пресуде па до исплате.

Против наведене пресуде у одбијајућем делу и става трећег изреке, тужилац је изјавио жалбу са предлогом да Апелациони суд као другостепени, исту у нападнутом делу укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење или, преиначи у смислу жалбених навода.

Против исте пресуде у усвајајућем делу, тужена је изјавила жалбу из свих законом прописаних разлога, са предлогом да Апелациони суд као другостепени, исту у нападнутом делу укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење или, преиначи у смислу жалбених навода.

Испитујући побијану пресуду сходно чл. 386. Закона о парничном поступку („Сл. гл. РС“ бр.72/11, 49/13 и 74/13), а након разматрања списка предмета и оцене навода у жалбама странака, Апелациони суд је нашао да су жалбе тужиоца и тужене делимично основане.

Првостепена пресуда није захваћена битним повредама поступка из чл. 374. ст. 2. ЗПП-а, на које повреде овај суд пази по службеној дужности.

Према чињеничном стању садржаном у списима предмета, произилази да је тужилац у радном односу код тужене, по основу уговора о раду, као професионални припадник Војске Републике Србије. Дана 24.01.2016. године, по заповести претпостављеног старешине, тужилац је обављано дужност дежурног у ВП 4983 Ниш и током обиласка одређених објеката и магацина, приликом кретања по стази која је била прекривена ледом, тужилац се оклизнуо и пао и том приликом задобио повреду подколенице леве ноге у виду троструког прелома костију левог скочног зглоба, која је од стране вештака медицинске струке квалификована као тешка телесна повреда. Због задобијене повреде, тужилац је лечен на Одељењу за хирушке болести Војне болнице у Нишу, у периоду од 24.01.2016. године до 01.02.2016. године, где му је постављена надколена гипсана чизма и одређено боловање у трајању од месец дана. Након тога му је у истој болници у неколико наврата мењана имобилизација, а због болова и физикалне терапије је и у наредном периоду више пута био на боловању. Тужилац тврди да је у тренутку повреде и за време лечења трпео болове, страх, да му је умањена општа живота активност и да му је наружен естетски изглед, те је тужбеним захтевом тражио да суд обавезе тужену да му накнади нематеријалну штету за наведене видове.

Тужена је оспорила тужбени захтев, не спорећи околности настанка повреде, истичући да је тужилац непажњом допринео да до повреде дође.

Правилно је првостепени суд из утврђеног чињеничног стања закључио да тужилац претрпео повреду на раду и да му припада право на накнаду нематеријалне штете.

Одредбом чл. 164. Закона о раду (“Сл. Гл. РС”, бр. бр.24/05, 61/05, 54/09, 32/13 и 75/14) прописано је, да ако запослени претрпи повреду или штету на раду или у вези са радом, послодавац је дужан да му накнади штету у складу са законом и општим актом.

Одговорност послодавца се цени према општим правилима одговорности за штету, која су прописана одредбама чл. 154., чл. 173. и чл. 174. Закона о облигационим односима.

У конкретном случају одговорност тужене је објективна, с обзиром да је тужилац повреду задобио на раду, приликом обављања редовних дужности дежурног, приликом обиласка објеката и магацина, крећући се стазом која је била прекривена ледом.

Тужена је као организатор војне службе дужна да обезбеди све мере и безбедне услове за обављање обавезне и планиране активности, те да као организатор војне службе, сноси и ризик који у вези са вршењем те делатности може да настане. У случају повреде запосленог, у вршењу такве делатности, одговорност сноси њен организатор, те се ноосновано жалбом тужене указује да не постоји њена одговорност за насталу штету.

Правилно је првостепени суд ценио околности повређивања тужиоца и правилно закључио да не постоји допринос тужиоца настанку штете.

Одредбом чл. 200. Закона о облигационим односима, прописано је, да ће суд за претрпљене физичке болове, за претрпљени страх и за претрпљене душевне болове због умањене животне активности, ако нађе да околности случаја, а нарочито јачина болова и страха и њихово трајање то оправдава, досудити правичну новчану накнаду, при чему ће водити рачуна о значају повређеног добра и циљу коме служи та накнада, али и о томе да се њоме не погодује тежњама које нису спојиве са њеном природом и друштвеној сврхом.

Према налазу вештака медицинске струке, наведена повреда тужиоца је квалификована као тешка телесна повреда.

Основано се жалбом тужиоца указује да је првостепени суд одлучујући о накнади нематеријалне штете за претрпљени страх, болове и душевне болове због умањене опште животне активности, на утврђено чињенично стање, погрешно применио материјално право.

Према налазу вештака медицинске струке природа, обим и локализација задобијене повреде условиле су да је тужилац, у време повређивања трпео физичке болове јаког интензитета, који су постојали за време трајања самог догађаја до одласка лекару и пружања стручне медицинске помоћи, као и у наредних 1 до 2 дана. Током активног ортопедског лечења у трајању од око 2 месеца, тужилац је као последицу

зарастања поломљених костију и других ткива, трпео веома честе и дуже болове средњег интензитета и ретке повремене и краткотрајне болове јаког интензитета. У току даљег опоравка и рехабилитације, тужилац је у трајању од око 6 месеци трпео физичке болове лаког а повремено и краткотрајно физичке болове средњег интензитета.

Имајући у виду напред наведено, по оцени Апелационог суда, тужиоцу припада право на правичну накнаду овог вида нематеријалне штете у износу од 100.000,00 динара и иста не погодује тежњама које нису спојиве са сврхом којој ова накнада служи.

Када је у питању накнада нематеријалне штете за претрпљени страх, према мишљењу вештака природа задобијене повреде и околности самог повређивања, су код тужиоца проузроковали примарни страх јаког интензитета који је као такав трајао колико и сам критични догађај до доласка лекару и сазнања о каквим се повредама ради. У току активног ортопедског лечења повреде у трајању од око 2 месеца, за време у коме је носио гипс и знатно отежано се кретао, тужилац је трпео тзв. секундарни страх, изражен у квалитету честе умерене забринутости за коначни исход лечења и појаве нових болова и компликација. као и од могућег инвалидитета. Секундарни страх у квалитету честе лаке забринутости за исход лечења. тужилац је осећао и у наредних 6 месеци до завршетка лечења задобијене повреде. Страх доживљен у време повређивања и трпљен у току лечења. код тужиоца није оставио последице у смислу душевне поремећености.

Имајући у виду напред наведено, тужиоцу за овај вид штете, према оцени Апелационог суда, припада право на правичну накнаду у износу од 50.000,00 динара, која накнада представља адекватну сатисфакцију тужиоцу за доживљена трпљења.

Као последица описане повреде, према налазу вештака, код тужиоца постоји трајно умањење опште животне активности у лакој степену изражено у процентима око 15 % због чега тужилац често, лако душевно пати. Код тужиоца су заостале трајне анатомске и функционалне последице наведене повреде, у виду смањења обима активних и пасивних покрета левог скочног зглоба и присутног сталног отока и због тога повремених болова у нози, што условљава да ће тужилац све животне активности које су повезане са повећаним физичким напором, као што су дуже кретање, пењање, трчање, ношење тешких терета и обављање тежих физичких послова, обављати лако отежано и са улагањем одређених лаких напора при чему ће се субјективне тегобе јављати и додато појачавати.

Имајући у виду околности повређивања, квалификацију повреде и налаз и мишљење вештака медицинске струке, према оцени Апелационог суда, тужиоцу припада право на адекватну сатисфакцију овог вида штете, у износу од 150.000,00 динара и ова накнада је у складу са природом и сврхом које служи.

Неосновано се жалбом тужиоца указује да одлука првостепеног суда у погледу потраживања накнаде нематеријалне штете за умањен естетски изглед нема разлоге о битним чињеницама.

Према налазу вештака медицинске струке код тужиоца постоји умањење естетског изгледа у незнатном степену, због чега он душевно не пати, те је правилно првостепени суд на утврђено чињенично стање применио материјално право, када је закључио да нису испуњени услови за накнаду овог вида штете.

Имајући у виду исход спора, одредбе чл. 153. и 154. ЗПП-а, и важећу Адвокатску и Таксену тарифу, као и жалбене наводе тужене, тужиоцу припадају стварни трошкови и то за састав тужбе у износ од 6.000,00 динара, на заступању на пет одржана рочишта у износу од по 7.500,00 динара, за вештачење у износу од 10.000,00 динара и за таксу за тужбу и пресуду у износу од по 15.800,00 динара, што укупно износи 85.100,00 динара.

Тужиоцу не припада право за састав једног образложеног поднеска обзиром да је у истом поновио наводе које је навео у тужби, те трошкови у вези са са тим немају карактер нужних трошкова.

Из образложеног, одлучено је применом одредбе чл. 390, чл. 394. тач. 4. и чл. 401. тач. 3. ЗПП-а.

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ, дана 25.09.2018. године Гж1 454/2017

**Председник већа – судија
Ружица Јовановић, с.р.**

**Тачност преписа потврђује
Управитељ судске писарнице**